

Abstrakt:

V této práci zkoumám stanovisko, že různá, minulé i současná pojetí liberalismu v Americe sdílejí závazek k identickým fundamentálním hodnotám a užívají liberalismu příznačných metod politické filosofie, které lze vysledovat k racionalistickému myšlení doby osvícenství. Vzhledem ke stále se měnícím konstitutivním podmínkám a k různým chápáním pojmu však může být význam liberalismu často nejasný a jeho užití matoucí. Považuji proto za nezbytné přistoupit k této práci jako ke zkoumání komplexního (a extrémně vlivného) fenoménu v čase. Tvrdím, že po většinu historie americké republiky to byla právě tato pokroková, revoluční, racionalistická tradice liberalismu, jež postupně ovládla nejen americkou politiku, nýbrž také společenské, a dokonce i soukromé životy Američanů. Na základě zkoumání různých "genealogických linií" liberalismu argumentuji, že i když si přední konflikt mezi americkými "konzervativci" a "liberály" často představujeme jako soupeření dvou kategoricky protichůdných světů, ve skutečnosti pod jejich politickými agendami nalezneme sdílenou sadu cílů. A ačkoli se jich obě strany snaží dosáhnout vlastními, často vzájemně exkluzivními, neslučitelnými prostředky, doposud se zároveň vždy držely tohoto společného *liberálního ideálu* vybudovat "racionální" společnost dokonale svobodných a rovných, nezávislých a sebe-určujících bytostí – autonomních jedinců osvobozených od omezení daného (nezvoleného) času a místa. Díky úspěchu liberalismu je nyní většina společnosti definována tímto liberálním paradigmatem – (nejen politická) kultura se pomalu proměnila v monokulturu; v liberální hegemonii, jež se udržuje na úkor jiných, dnes stále více marginalizovaných skupin a názorů a která je nepochybně zodpovědná za mnohé z našich nejdůležitějších, systémových společenských problémů.